

Sygn. akt I C 406/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Sławomir Lewandowski

Protokolant: sekretarz sądowy Beata Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 grudnia 2017 roku w C.

sprawy z powództwa

A. P.(...) (...) (...) D.(...)

(...) Sp. z o. o. (...)W.,

przeciwko

Zespołowi (...) w C.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Zespołu (...) w C. na rzecz

powodów A. P. (...) (...) z(...) D.(...)

(...) Sp. z o. o.(...)W. solidarnie kwotę

36746,52 zł. /trzydziestu sześciu tysięcy siedmuset czterdziestu sześciu złotych

i pięćdziesięciu dwóch groszy/ z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w

transakcjach handlowych od kwoty:

- 1929,04 zł. (jednego tysiąca dziewięciuset dwudziestu dziewięciu złotych i

czterech groszy) od dnia 14 lutego 2016 r. do dnia zapłaty,

- 1328,17 zł. (jednego tysiąca trzystu dwudziestu ośmiu złotych i siedemnastu

groszy) od dnia 28 lutego 2016 r. do dnia zapłaty,

- 1328,17 zł. (jednego tysiąca trzystu dwudziestu ośmiu złotych i siedemnastu

groszy) od dnia 13 marca 2016 r. do dnia zapłaty,

- 1328,17 zł. (jednego tysiąca trzystu dwudziestu ośmiu złotych i siedemnastu

groszy) od dnia 21 marca 2016 r. do dnia zapłaty,

- 948,72 zł. (dziewięciuset czterdziestu ośmiu złotych i siedemdziesięciu dwóch groszy) od dnia 25 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1834,16 zł. (jednego tysiąca ośmiuset trzydziestu czterech złotych i szesnastu groszy) od dnia 31 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1233,34 zł. (jednego tysiąca dwustu trzydziestu trzech złotych i trzydziestu czterech groszy) od dnia 10 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1929,06 zł. (jednego tysiąca dziewięciuset dwudziestu dziewięciu złotych i sześciu groszy) od dnia 23 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1644,40 zł. (jednego tysiąca sześciuset czterdziestu czterech złotych i czterdziestu groszy) od dnia 14 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1929,06 zł. (jednego tysiąca dziewięciuset dwudziestu dziewięciu złotych i sześciu groszy) od dnia 02 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1391,42 zł. (jednego tysiąca trzystu dziewięćdziesięciu jeden złotych i czterdziestu dwóch groszy) od dnia 17 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1644,40 zł. (jednego tysiąca sześciuset czterdziestu czterech złotych i czterdziestu groszy) od dnia 01 lipca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1739,32 zł. (jednego tysiąca siedmiuset trzydziestu dziewięciu złotych i trzydziestu dwóch groszy) od dnia 15 lipca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1770,91 zł. (jednego tysiąca siedmiuset siedemdziesięciu złotych i dziewięćdziesięciu jeden groszy) od dnia 24 lipca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 948,70 zł. (dziewięciuset czterdziestu ośmiu złotych i siedemdziesięciu groszy) od dnia 07 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1992,28 zł. (jednego tysiąca dziewięciuset dziewięćdziesięciu dwóch złotych i dwudziestu ośmiu groszy) od dnia 25 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1138,44 zł. (jednego tysiąca stu trzydziestu ośmiu złotych i czterdziestu czterech groszy) od dnia 01 września 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1565,37 zł. (jednego tysiąca pięciuset sześćdziesięciu pięciu złotych i trzydziestu siedmiu groszy) od dnia 11 września 2016 r. do dnia zapłaty,

- 1328,22 zł. (jednego tysiąca trzystu dwudziestu ośmiu złotych i dwudziestu dwóch groszy) od dnia 24 września 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1849,99 zł. (jednego tysiąca ośmiuset czterdziestu dziewięciu złotych i dziewięćdziesięciu dziewięciu groszy) od dnia 06 października 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1628,61 zł. (jednego tysiąca sześciuset dwudziestu ośmiu złotych i sześćdziesięciu jeden groszy) od dnia 27 października 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1233,34 zł. (jednego tysiąca dwustu trzydziestu trzech złotych i trzydziestu czterech groszy) od dnia 04 listopada 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1233,34 zł. (jednego tysiąca dwustu trzydziestu trzech złotych i trzydziestu czterech groszy) od dnia 21 listopada 2016 r. do dnia zapłaty,
- 689,40 zł. (sześciuset osiemdziesięciu dziewięciu złotych i czterdziestu groszy) od dnia 08 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1160,49 zł. (jednego tysiąca stu sześćdziesięciu złotych i czterdziestu dziewięciu groszy) od dnia 09 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty.

2. zasądza od pozwanego Zespołu (...) w C. na rzecz

każdego z powodów A. P. (...) (...)D.

(...) i (...) Sp. z o. o.(...)W.

kwoty po 4536 /cztery tysiące pięćset trzydzieści sześć/ zł. tytułem kosztów procesu, w tym kwoty po 3600 /trzy tysiące sześćset/ zł. z tytułu kosztów zastępstwa procesowego.

(...)

UZASADNIENIE

A. P. (...) (...) (...) G. (...) P. D. (...) i (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) (...) W. w pozwie z dnia 23 stycznia 2017 r. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i orzeczenie w nim, że pozwany Zespół (...) w C. ma zapłacić na rzecz strony powodowej kwotę 36746,52 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi w następujący sposób:

a) od kwoty 1929,04 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 14-02-2016 r. do dnia zapłaty;

b) od kwoty 1328,17 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 28-02-2016 r. do dnia zapłaty;

c) od kwoty 1328,17 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 13-03-2016 r. do dnia zapłaty;

d) od kwoty 1328,17 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 21-03-2016 r. do dnia zapłaty;

e) od kwoty 948,72 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 25-03-2016 r. do dnia zapłaty;

f) od kwoty 1834,16 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 31-03-2016 r. do dnia zapłaty;

g) od kwoty 1233,34 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 10-04-2016 r. do dnia zapłaty;

h) od kwoty 1929,06 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 23-04-2016 r. do dnia zapłaty;

i) od kwoty 1644,4 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 14-05-2016 r. do dnia zapłaty;

j) od kwoty 1929,06 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 02-06-2016 r. do dnia zapłaty;

k) od kwoty 1391,42 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 17-06-2016 r. do dnia zapłaty;

l) od kwoty 1644,4 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 01-07-2016 r. do dnia zapłaty;

m) od kwoty 1739,32 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 15-07-2016 r. do dnia zapłaty;

n) od kwoty 1770,91 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 24-07-2016 r. do dnia zapłaty;

o) od kwoty 948,7 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 07-08-2016 r. do dnia zapłaty;

p) od kwoty 1992,28 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 25-08-2016 r. do dnia zapłaty;

q) od kwoty 1138,44 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 01-09-2016 r. do dnia zapłaty;

r) od kwoty 1565,37 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 11-09-2016 r. do dnia zapłaty;

s) od kwoty 1328,22 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 24-09-2016 r. do dnia zapłaty;

t) od kwoty 1849,99 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 06-10-2016 r. do dnia zapłaty;

u) od kwoty 1628,61 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 27-10-2016 r. do dnia zapłaty;

v) od kwoty 1233,34 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 04-11-2016 r. do dnia zapłaty;

w) od kwoty 1233,34 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 21-11-2016 r. do dnia zapłaty;

x) od kwoty 689,4 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 08-12-2016 r. do dnia zapłaty;

y) od kwoty 1160,49 zł. (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 09-12-2016 r. do dnia zapłaty;

2) zasądzenie od pozwanego na rzecz każdej z powódek kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie prawem przepisanej oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie po 17 zł. (...)

W przypadku wniesienia przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty pełnomocnik powódek wniósł o:

1) wydanie wyroku i orzeczenie w nim, że pozwany ma zapłacić solidarnie na rzecz powódek kwotę 36746,52 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi w następujący sposób:

a) od kwoty 1929,04 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 14-02-2016 r. do dnia zapłaty;

b) od kwoty 1328,17 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 28-02-2016 r. do dnia zapłaty;

c) od kwoty 1328,17 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 13-03-2016 r. do dnia zapłaty;

d) od kwoty 1328,17 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 21-03-2016 r. do dnia zapłaty;

e) od kwoty 948,72 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 25-03-2016 r. do dnia zapłaty;

f) od kwoty 1834,16 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 31-03-2016 r. do dnia zapłaty;

g) od kwoty 1233,34 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 10-04-2016 r. do dnia zapłaty;

h) od kwoty 1929,06 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 23-04-2016 r. do dnia zapłaty;

i) od kwoty 1644,4 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 14-05-2016 r. do dnia zapłaty;

j) od kwoty 1929,06 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 02-06-2016 r. do dnia zapłaty;

k) od kwoty 1391,42 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 17-06-2016 r. do dnia zapłaty;

l) od kwoty 1644,4 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 01-07-2016 r. do dnia zapłaty;

m) od kwoty 1739,32 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 15-07-2016 r. do dnia zapłaty;

n) od kwoty 1770,91 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 24-07-2016 r. do dnia zapłaty;

o) od kwoty 948,7 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 07-08-2016 r. do dnia zapłaty;

p) od kwoty 1992,28 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 25-08-2016 r. do dnia zapłaty;

q) od kwoty 1138,44 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 01-09-2016 r. do dnia zapłaty;

r) od kwoty 1565,37 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 11-09-2016 r. do dnia zapłaty;

s) od kwoty 1328,22 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 24-09-2016 r. do dnia zapłaty;

t) od kwoty 1849,99 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 06-10-2016 r. do dnia zapłaty;

u) od kwoty 1628,61 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 27-10-2016 r. do dnia zapłaty;

v) od kwoty 1233,34 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 04-11-2016 r. do dnia zapłaty;

w) od kwoty 1233,34 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 21-11-2016 r. do dnia zapłaty;

x) od kwoty 689,4 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 08-12-2016 r. do dnia zapłaty;

y) od kwoty 1160,49 zł (faktura VAT nr (...)) odsetek ustawowych za późnienie w transakcjach handlowych (9,5%) za okres od dnia 09-12-2016 r. do dnia zapłaty;

2) zasądzenie od strony pozwanej na rzecz każdej z powódek kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości prawem przepisanej oraz kosztów opłaty skarbowej w kwocie po 17 zł.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona powodowa wskazała, że w ramach prowadzonej działalności leczniczej, na podstawie zawartych umów, pozwany zakupił od strony powodowej, działającej jako konsorcjum, produkty lecznicze. Towar został dostarczony stronie pozwanej i wydany wraz z wystawionymi z tego tytułu fakturami VAT. Potwierdzeniem tego są podpisy na listach przewozowych osób odbierających dostarczone towary oraz pieczęć strony pozwanej. Płatność następować miała na wskazany na fakturach VAT rachunek bankowy wskazany przez powódki, w

terminie określonym każdorazowo w fakturze VAT. Strona pozwana nigdy nie kwestionowała istnienia zobowiązania wobec strony powodowej zarówno co do zasady jak i wysokości.

W związku z art. 187 § 1 pkt 3 k. p. c., strona powodowa poinformowała także, iż ze strony powódek podjęta została próba pozasądowego sposobu rozwiązania sporu. W związku z brakiem zapłaty za faktury VAT, pełnomocnik strony powodowej wezwał pozwanego do zapłaty m.in. kwoty objętej nn. pozwem. Wcześniej, próby pozasądowego sposobu rozwiązania sporu podejmował także podmiot świadczący usługi z zakresu odzyskiwania należności. Pomimo wezwania strony pozwanej przez powódki do dobrowolnego spełnienia świadczenia pieniężnego, pozwany do dnia wytoczenia powództwa świadczeń będących przedmiotem pozwu nie spełnił.

Ponadto pełnomocnik powódek podniósł, że powódki liczą odsetki w następujący sposób: za okres od dnia następującego po dniu wymagalności do dnia zapłaty strona powodowa rości sobie odsetki ustawowe za zwłokę w transakcjach handlowych (9,50 %) - na podstawie art. 8 ust. 1 w zw. z art. 4a, w zw. z art. 11 c ustawy z dnia 08-03-2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (...)w zw. z obwieszczeniami (...) (...) w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych. Zasądzenie zaś kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego od pozwanego na rzecz każdej z powódek z osobna, jest w pełni uzasadnione, mając na względzie wykładnię przepisów w tym zakresie, jaka została poczyniona w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Zwrócić tu uwagę należy chociażby na postanowienie Sądu Najwyższego - (...), zgodnie z tezą i treścią którego: Szczególną regulację zwrotu kosztów postępowania przez współuczestników zawiera art. 105 § 1 i 2 k. p. c. Zgodnie z § 1 tego przepisu, współuczestnicy sporu zwracają koszty procesu w częściach równych. W myśl § 2, na współuczestników sporu odpowiadających solidarnie co do istoty sprawy sąd włoży solidarny obowiązek zwrotu kosztów. Regulacja ta dotyczy wyłącznie zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi przez stronę przegrywającą. Ma ona zatem zastosowanie jedynie w odniesieniu do sytuacji, w której współuczestnictwo występuje po stronie przegrywającej proces, nie zaś w sytuacji odwrotnej, tj. gdy współuczestnictwo zachodzi po stronie wygrywającej. W takim wypadku zastosowanie mają ogólne zasady o kosztach procesu i każda ze stron wygrywających proces ma prawo żądać zwrotu kosztów niezbędnych do celowej obrony. Kosztami niezbędnymi do celowej obrony są oczywiście także koszty pomocy profesjonalnego pełnomocnika, których stawki minimalne są określone w odpowiednich rozporządzeniach. W związku z powyższym wniosek powódek w przedmiocie kosztów procesu jest jak najbardziej uzasadniony. (k. 1 – 4).

Sąd Rejonowy w Chełmnie I Wydział Cywilny w dniu 28 lutego 2017 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym oraz nakazał zapłacić pozwanemu na rzecz powodów A. P. (...) (...) (...) D. (...) i (...) Sp. z o. o.(...) W. solidarnie kwotę 36746,52 zł. z ustawowymi odsetkami za późnienie w transakcjach handlowych od kwoty:

- 1929,04 zł. od dnia 14 lutego 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1328,17 zł. od dnia 28 lutego 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1328,17 zł. od dnia 13 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1328,17 zł. od dnia 21 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 948,72 zł. od dnia 25 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1834,16 zł. od dnia 31 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1233,34 zł. od dnia 10 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1929,06 zł. od dnia 23 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1644,40 zł. od dnia 14 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1929,06 zł. od dnia 02 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,

- 1391,42 zł. od dnia 17 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1644,40 zł. od dnia 01 lipca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1739,32 zł. od dnia 15 lipca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1770,91 zł. od dnia 24 lipca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 948,70 zł. od dnia 07 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1992,28 zł. od dnia 25 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1138,44 zł. od dnia 01 września 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1565,37 zł. od dnia 11 września 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1328,22 zł. od dnia 24 września 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1849,99 zł. od dnia 06 października 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1628,61 zł. od dnia 27 października 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1233,34 zł. od dnia 04 listopada 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1233,34 zł. od dnia 21 listopada 2016 r. do dnia zapłaty,
- 689,40 zł. od dnia 08 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1160,49 zł. od dnia 09 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty,

oraz kwoty po 2646,75 zł. tytułem kosztów procesu, w tym kwoty po 2400 zł. z tytułu kosztów zastępstwa procesowego - na rzecz każdej z powódek - w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu, albo wniosła w tymże terminie sprzeciw.

Pozwany Zespół (...) w C. złożył przeciw od wydanego nakazu zapłaty. Wniósł o oddalenie powództwa w całości z uwagi na nieważność umowy nr (...) i o zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany faktycznie zawarł z powodami umowę na dostawę leków do (...) C., jednakże podkreślenia wymaga fakt, że umowa ta zmierza do obejścia przepisów ustawy o działalności leczniczej a w szczególności obejścia przepisu art. 54 ust. 5 tej ustawy. W świetle tego przepisu, czynność prawna mająca na celu zmianę wierzyciela samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej może nastąpić po wyrażeniu zgody przez podmiot tworzący. Podmiot tworzący wydaje zgodę albo odmawia jej wydania, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia ciągłości udzielania świadczeń zdrowotnych oraz w oparciu o analizę sytuacji finansowej i wynik finansowy samodzielnego publicznego (...) za rok poprzedni. Zgodę wydaje się po zasięgnięciu opinii kierownika(...). Sformułowanie użyte w art. 54 ust. 5, t. j. "mające na celu", oznacza, że chodzi tu nie tylko o umowy bezpośrednio dotyczące zmiany wierzyciela, lecz także te umowy, których skutkiem jest taka zmiana. W tym miejscu podkreślić należy, że art. 54 ust. 5 dotyczący zmian podmiotowych po stronie wierzyciela SPZOZ-u funkcjonował już pod rządami ustawy o (...)Przepis ten ma stanowić przede wszystkim remedium na szkodliwe zjawisko tzw. handlu długami służby zdrowia. Zgodnie z wolą ustawodawcy chodzi tu o każdą czynność prawną mającą na celu zmianę wierzyciela(...)Do tej grupy zaliczyć należy w szczególności przelew wierzytelności czy umowę skutkującą podstawieniem osoby trzeciej w miejsce wierzyciela (art. 518 k. c.), ale także utworzenie konsorcjum nie w celu wspólnej realizacji zobowiązań wynikających z umowy podstawowej, tylko w celu uzyskania uprawnień do wierzytelności należnej z tytułu wykonania świadczeń z tej umowy wyłącznie przez jednego z uczestników konsorcjum. Prowadzi to do faktycznego obrotu wierzytelnościami pod "przykryciem" umowy konsorcjalnej i narusza obowiązek określony w art. 54 ust. 5 ustawy z 2011 r. o działalności leczniczej. W każdym takim przypadku brak zgody podmiotu tworzącego będzie prowadził do nieskuteczności czynności prawnej. Zgodnie z treścią art. 54 ust. 6 ustawy o działalności leczniczej, sankcją za

naruszenie zasad opisanych w art. 54 ust. 2-5 jest nieważność czynności prawnej. Czynność prawna dokonana z naruszeniem opisanych powyżej zasad jest więc bezwzględnie nieważna ex tunc. Pozwany wskazał na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2016 r. /(...) w którym sąd wskazał, że umowa konsorcjum może prowadzić do zmiany wierzyciela w rozumieniu art. 54 ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, wymagającej zgody organu tworzącego publiczny zakład opieki zdrowotnej. W uzasadnieniu tego wyroku sąd wskazał, że zobowiązania należy wykonywać i jeżeli zawarło się umowę dwustronnie zobowiązującą, to wykonanie świadczenia przez jedną stronę wymaga zrealizowania świadczenia także przez drugą stronę. Nie można więc aprobować nagminnego zjawiska nie wykonywania przez publiczne zakłady opieki zdrowotnej świadczeń pieniężnych za dostawy lub usługi świadczone przez kontrahentów, mimo że zakłady te nie otrzymują wystarczających środków budżetowych na swoją działalność i tym tłumaczą swoje zadłużenie. Jednocześnie nie można się godzić na wykorzystywanie sytuacji przez firmy windykacyjne, które uczyniły sobie źródło zarobku z procederu skupowania wierzytelności przedsiębiorców wykonujących określone świadczenia na rzecz publicznych zakładów opieki zdrowotnej, wchodząc następnie w miejsce zaspokojonego wierzyciela i próbując egzekwować należności od dotychczasowych dłużników. Chcąc temu zapobiec ustawodawca w art.(...) u. dz. l. postanowił, że czynność prawna mająca na celu zmianę wierzyciela (...)może nastąpić po wyrażeniu zgody przez podmiot tworzący ten zakład. Ominięciu tego zakazu towarzyszy nieważność dokonanej czynności prawnej. (...). W dalszej części uzasadnienia sąd wskazał, że konstrukcja prawna konsorcjum nie jest uregulowana prawnie, a umowa konsorcjum należy do umów nienazwanych przedsiębiorców o charakterze konsolidacyjnym. Jest ona zawierana z różnych przyczyn i dlatego występują różne rodzaje konsorcjum. Łączy je wszakże wspólna przesłanka, jaką jest potrzeba współdziałania uczestników w celu zrealizowania wspólnego celu. Prawnie spotkać można umowę o utworzeniu konsorcjum (finansowego) inwestycyjnego, gdy kilku przedsiębiorców wspólnie składa się na sfinansowanie danej inwestycji, często później przez nich wspólnie wykorzystywanej. Znane są też konsorcja inwestycyjne budowlane (wykonawcze), w których uczestniczy wielu wykonawców ze względu na rozmiary inwestycji budowlanej. Tak się dzieje, np. w wypadku budowy autostrad i innych przedsięwzięć drogowych, które wymagają w ograniczonym czasie wybudowania długiego odcinka drogi, a żaden z wykonawców nie dysponuje takimi możliwościami technicznymi i osobowymi, aby mógł to wykonać sam. W każdej z tych sytuacji występuje współpraca (współdziałanie) uczestników konsorcjum, którzy wspólnie realizują umowę podstawową, która stała się przyczyną zawierania umowy konsorcjalnej. Tego jednak nie ma w analizowanej umowie zawartej między (...) Spółką (...). S.A. (...) jest wykazane w sprawie, do tego, ażeby M. Sp. z o.o. otrzymał od pozwanego Szpitala wynagrodzenie należne za obsługę systemu informatycznego nie potrzeba w ogóle zawierać umowy konsorcjum. Jej zawarcie z określeniem treści, w której chodzi jedynie o zabezpieczenie płatności pozwanego na rzecz (...) i ze wskazaniem jako jedyne wierzyciela powodową Spółkę zdaje się przeczyć istocie konsorcjum i wykraczać poza przesłanki swobody umów, według art. 353⁽¹⁾k. c (...) W każdym razie nie jest dopuszczalne zawarcie umowy konsorcjum nie w celu wspólnej realizacji zobowiązań wynikających z umowy podstawowej (w niniejszej sprawie - umowy o obsługę informatyczną), tylko w celu uzyskania uprawnień do wierzytelności należnej z tytułu wykonania świadczeń z tej umowy wyłącznie przez jednego z uczestników konsorcjum. Prowadzi to do faktycznego obrotu wierzytelnościami pod "przykryciem" umowy konsorcjalnej i narusza obowiązek określony w art. 54 ust. 5 u. dz. l. (...) zmiana wierzyciela według art. 54 ust. 5 u. dz. l. jest ujmowana szeroko. Chodzi o wszelkie sytuacje, w których do takiej zmiany może dojść, bezpośrednio i pośrednio. Odwołując się do przedstawionego także w skardze kasacyjnej wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2015 r., (...)dz. l. chodzi o wyraźną intencję ustawodawcy objęcia tym przepisem wielu przypadków zmiany wierzyciela, jeżeli ma zostać osiągnięty cel przepisu (także według art. 53 ust. 6 ustawy (...)). W uzasadnieniu powołanego wyroku wskazuje się na typowe przypadki zmiany wierzyciela i te rzadsze, ale dość oczywiste, jak w razie powiernictwa, indosu wekslowego, różnych form faktoringu, czynności prowadzących do faktycznej zmiany wierzyciela, jak też w wypadku zaspokojenia dłużnika przez podmiot trzeci, wymieniając wyraźnie umowę konsorcjum. W powołanym już wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2016 r.,(...) wskazuje się również na powyższe czynności, dodając za innymi orzeczeniami jeszcze gwarancję oraz subrogację umowną i odwołując się do kilkunastu wyroków Sądu Najwyższego. Skład orzekający w niniejszej sprawie podziela wyrażone poglądy, mieszczące także umowę konsorcjum zawartą między wierzycielem z umowy o wykonanie określonego świadczenia a podmiotem nie współrealizującym to świadczenie, a tylko uzyskującym prawo do wynagrodzenia z tamtej umowy

ze strony publicznego zakładu opieki zdrowotnej, w kręgu czynności prawnych, z których może wynikać zmiana wierzyciela w rozumieniu art. 54 ust. 5 u.dz.l.

W niniejszej sprawie powodowie dołączyli umowę konsorcjum i z umowy tej – zdaniem pełnomocnika pozwanego - wynika jednoznacznie, że uczestnik konsorcjum nie jest potrzebny do faktycznego wykonania umowy nr (...). Obowiązki uczestnika konsorcjum odnoszą się wyłącznie do występowania w sprawach związanych z wykonaniem zobowiązań finansowych Zamawiającego, szczegółowo określonych w § 2 ust. 3 umowy konsorcjum oraz § 3 ust. 2 umowy. Równocześnie w § 3 ust. 1 umowy, strony umowy konsorcjum wyraźnie wskazały, że faktyczne wykonanie umowy obciąża wyłącznie lidera konsorcjum, który zobowiązany jest do wykonania zamówienia. Tym samym uznać należy, że umowa konsorcjum zawarta przez powodów, jako umowa niespełniająca wymogów takiej umowy / konieczne jest bowiem współpraca (współdziałanie) uczestników konsorcjum, którzy wspólnie realizują umowę podstawową/ zmierza do faktycznego obrotu wierzytelnościami (...) C., a tym samym narusza przepis art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej i z mocy art. 54 ust. 6 tejże ustawy czynność prawna jest nieważna. (k. 139 – 140).

W odpowiedzi z dnia 12 maja 2017 r. na sprzeciw pełnomocnik powódek podtrzymał swoje roszczenie w całości lub – ewentualnie - w przypadku uznania, iż stosunek prawny pomiędzy powódkami, jaki wynika z umowy konsorcjum jest nieważny - zgodnie z konstatacjami pozwanego - powódki wnoszą w takim razie o:

- zasądzenie na rzecz powódki (...) P. (...) (...) w D., (...)w całości roszczenia dochodzonego w niniejszym powództwie (zarówno w zakresie należności głównej, należności ubocznych, jak i kosztów postępowania) i oddalenie powództwa w odniesieniu do powódki (...) sp. z o.o. (...) W.. W uzasadnieniu swojego stanowiska pełnomocnik powódek dodatkowo podniósł, iż przede wszystkim powódki całkowicie nie rozumieją zastrzeżeń powódek co do ważności umowy nr (...) z dnia 15-12-2015 r., jako że w tożsamej sprawie, między tymi samymi podmiotami o inne wierzytelności wynikłe z ww. umowy, tj. umowy nr (...) z dnia 15-12-2015 r., jaka była prowadzona przez (...). (...)pozwany oświadczył iż uznał tamto powództwo, a tym samym pozwany uznał podstawę prawną, jak i sam stosunek prawny, jaki był podstawą roszczeń o zapłatę zarówno w tym, jak i w w/w procesie, którą w obu przypadkach jest umowa nr (...) z dnia 15-12-2015 r. Także podważanie umowy, którą się samemu uznało co do zasady, jest w toku obecnego procesu całkowicie niezrozumiałe. Co więcej, nawet (...)wydał już aktualnie wyrok, uwzględniający wpłaty dokonane przez pozwanego w toku tamtego procesu, w którym za zasadne uznano roszczenia powodów, w tym oczywiście źródło stosunku prawnego tychże roszczeń, tj. umowę nr (...) z dnia 15-12-2015 r.

Według pełnomocnika powódek, nie sposób się zgodzić z twierdzeniem pozwanego co do nieważności umowy nr (...) z dnia 15-12-2015 r., a to w związku z jej rzekomym naruszeniem art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej. Co więcej, powódki są w posiadaniu szeregu wyroków, w tym także wydanych po zapadnięciu orzeczenia w dniu 02-06-2016 r. Sądu Najwyższego w sprawie sygn. (...)w sprawach o tożsamym stanie faktycznym, w których uznawano powództwa za w pełni zasadne, nie dając wiary i nie popierając stanowiska pozwanego. Warto zwrócić uwagę w szczególności prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie Wydział XXVII Cywilny-Odwoławczy z dnia 16-11-2016 r. w sprawie sygn. (...)

Informacyjnie:

- wyrok Sądu Okręgowego w (...)Wydział IV Cywilny z dnia 07-07-2016 r. w sprawie sygn. akt(...)wraz z uzasadnieniem,
- wyrok Sądu Rejonowego dla m. st W. Wydział II Cywilny z dnia 21-06-2016 r. w sprawie sygn. akt (...) wraz z uzasadnieniem;
- wyrok Sądu Okręgowego w (...) Wydział IV Cywilny z dnia 06-05-2016 r. w sprawie sygn. akt (...)wraz z uzasadnieniem;
- wyrok Sądu Okręgowego w (...)Wydział IV Cywilny z dnia 20-04-2016 r. w sprawie sygn. akt (...) wraz z uzasadnieniem;

- wyrok Sądu Okręgowego w (...) Wydział IV Cywilny z dnia 10-02-2016 r. w sprawie sygn. akt(...)
- wyrok Sądu Okręgowego w(...) Wydział IV Cywilny z dnia 30-11-2016 r. w sprawie sygn. akt (...)
- wyrok Sądu Rejonowego dla m. st. (...)Wydział II Cywilny z dnia 23-02-2017 r. w sprawie sygn. akt (...) wraz z uzasadnieniem;
- wyrok Sądu Okręgowego w(...)Wydział XXVII Cywilny-Odwoławczy z dnia 16-11-2016 r. w sprawie sygn. akt (...)

W odniesieniu do rozpatrywanej sprawy, podstawą prawną dla powódek to utworzenia konsorcjum w celu wspólnego ubiegania się o udzielenia zamówienia publicznego jest był art. 23 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych. Podmioty gospodarcze, chcąc wspólnie ubiegać się o zamówienie publiczne, nie są zobowiązane do powoływania w tym celu odrębnych podmiotów, nie muszą też tworzyć określonych struktur. Ustawa nie narzuca żadnych form czy sposobów składania oferty wspólnej. Wykonawcy w takiej sytuacji najczęściej łączą się w konsorcja albo tworzą spółki cywilne. [...] Konsorcjum zasadniczo nie jest zdefiniowane w polskim prawie, chociaż pojęcie to występuje w niektórych ustawach, np. w art. 2 pkt 3 i art. 24 ustawy z 26.6.2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (...) (konsorcjum bankowe] ustawy (...) - Prawo bankowe (t. j. (...)). Natomiast w art. 2 pkt 12 ustawy z 30.4.2010 r. o zasadach finansowania nauki ((...) poz. 615 ze zm.) zdefiniowane zostało konsorcjum naukowe. Definicja ta nie jest jednak szczególnie przydatna w zamówieniach publicznych. Dlatego opierając się na literaturze przedmiotu, można stwierdzić, iż jest to twór powołany w drodze umowy przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą, które zobowiązują się wspólnie dążyć do osiągnięcia wytyczonego celu gospodarczego. W zamówieniach publicznych tym celem jest złożenie oferty wspólnej, a następnie - po uzyskaniu zamówienia - wspólne wykonanie zawartej z zamawiającym umowy. [...] Do podmiotów wspólnie ubiegających się o zamówienie publiczne stosuje się te same przepisy co do pojedynczego wykonawcy. Odpowiednie ich stosowanie oznacza, że wszyscy wykonawcy łącznie oraz każdy uczestnik wspólnej oferty osobno, muszą być traktowani jak wykonawca. Rodzi to stosowne konsekwencje w zakresie wykazywania spełnienia warunków określonych na podstawie art. 22 ust. 1 oraz w zakresie niepodlegania wykluczeniu na podstawie art. 24 ust. 1, 2 i 2a. W tym ostatnim przypadku każdy pojedynczy wykonawca uczestniczący w składaniu wspólnej oferty musi wykazać, iż nie podlega wykluczeniu. Natomiast łącznie wykonawcy wspólnie ubiegający się o zamówienie powinni spełniać warunki określone na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 2 i 3. Tylko taki bowiem sens mogą mieć przepisy o wspólnym ubieganiu się o zamówienie. I tylko taki sens może mieć tworzenie wspólnych przedsięwzięć. [...] (...) (...) (...) L.] stwierdziła jednoznacznie, że wystarczające jest, by dysponowanie odpowiednimi zasobami wykazał jeden z konsorcjantów. Na ocenę tę wpływu nie mogą mieć zapisy umowy konsorcjum regulujące zasady współpracy na etapie realizacji zamówienia pomiędzy członkami konsorcjum, w szczególności w świetle regulacji art. (...) (solidarna odpowiedzialność wykonawców], jeszcze szerzej (...) poszła w wyr. (...) L.], gdzie stwierdziła, że doświadczenie, jakim wykazuje się konsorcjum w postępowaniu celem wykazania spełnienia warunków udziału w postępowaniu, może zostać nabyte przez jednego z wykonawców wspólnie ubiegających się o zamówienie, przez każdego z nich, ale również może zostać nabyte przez jednego wykonawcę w wyniku realizacji zamówienia wspólnie z innym wykonawcą lub wykonawcami. Przepis art. 23 ust 4, ani żaden inny przepis komentowanej ustawy, nie zezwala zamawiającemu na modelowanie postanowień umownych, które mają być zawarte w umowie o współpracy, zawieranej pomiędzy wykonawcami wspólnie ubiegającymi się o udzielenie zamówienia. Kształtowanie treści takiej umowy jest prawem wyłącznie stron umowy, w tym przypadku wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia, a nie zamawiającego, który nie jest uprawniony do ingerowania w jej treść (wyr. (...) (...) L.).

Po pierwsze, jak wynika z powyższego, art. 23 ust. 1 p.z.p. nie wymaga, aby każdy wykonawca był uprawnionym do wykonywania zamówienia z osobna, np. posiadał odpowiednie licencje - jest to wymóg łączny dla wykonawców, co nie zmienia możliwości wspólnego ubiegania się o udzielenie zamówienia publicznego. Po drugie, przepis art. 23 ust. 1 p.z.p. pozostawia wykonawcom swobodę w kształtowaniu relacji pomiędzy nimi, w tym sposobu i zakresie wspólnego wykonywania zamówienia. Co więcej, brak jest jakichkolwiek norm prawnych, które pozwalałyby na kreowanie i stawianie każdemu z konsorcjantów wymogu, aby był uprawniony do samodzielnej realizacji całości zamówienia - byłoby to sprzeczne z ideą wspólnego ubiegania się o udzielenie zamówienia publicznego. Co więcej,

trzeba jasno powiedzieć, to konsorcjanci, a nie zamawiający decyduje o tym, czy istnieje cel w zawieraniu pomiędzy wykonawcami umowy konsorcjum - to wyłącznie potencjalni wykonawcy, w granicach swobody kontraktowania, określają wzajemne prawa i obowiązki, dzielą się nimi, a także określają wewnętrzny zakres współdziałania. To nie zamawiający ma dostrzegać cel gospodarczy w zawarciu umowy konsorcjum tylko wykonawcy. Umowa konsorcjum jest umową dla wykonawców, a nie zamawiającego - którego winno interesować wyłącznie to, czy taka forma przedstawiona przez wykonawców zapewni prawidłową realizację zamówienia publicznego. Nie prawdą też jest, iż tylko jedna z powódek rzeczywiście realizowała na rzecz pozwanego przedmiotowe zamówienie publiczne. Pozwany w sposób wąski i tendencyjny patrzy na zawartą z nią przez powódki umowę - jedynie poprzez pryzmat swoich uprawnień umownych, zapominając, iż konsorcjum przez powódek zostało powołane dla wspólnego wykonywania praw i obowiązków z umowy z pozwanym, ale tych leżących i obciążających powódki, a nie pozwanego. Stosunek prawny, jaki został nawiązany pomiędzy powódkami, a pozwanym jest stosunkiem sprzedaży lub dostawy - niezależnie którym, to istota takich umów polega na tym, iż jedna strona dostarcza zamówiony towar, a druga zobowiązuje się do zapłaty za niego. Po stronie zobowiązanej do dostarczenia towarów, wykonywanie umowy, to nie tylko sam fakt dostarczenia towarów - czynności konieczne do realizacji umowy ze strony sprzedawcy / dostawcy, to także obsługa administracyjna umowy, jak też przede wszystkim prawo do otrzymania zapłaty, a w przypadku jej nie otrzymania do jej dochodzenia. Samo doręczenie zakupionego towaru jest po stronie sprzedawcy / dostawcy jedynie jednym z elementów wykonywania umowy - może dla pozwanego najistotniejszym, ale już nie dla powódek; a to przez pryzmat powódek jako konsorcjantów należy rozpatrywać celowość łączenia się w konsorcjum, a nie przez pryzmat widzimisię pozwanego. Należy mieć świadomość, że raz, pozwany nie jest dla dostawcy / producenta produktów leczniczym jedynym klientem, a zobowiązania dochodzone w nn. procesie nie są jedynymi i nie stanowią całości umowy pomiędzy stronami. Aby sprostać realizacji swoich zobowiązań wynikających z wicium kontraktów, z wieloma podmiotami publicznej opieki zdrowotnej, które - co jest tajemnicą Poliszynela, notorycznie nie płacą swoich zobowiązań w terminie, zwłaszcza w zakresie dostawy drogiej specyfikacji medycznych, koniecznym jest posiadanie znacznych, wręcz ogromnych wolnych środków pieniężnych, które pozwolą na funkcjonowanie w sytuacji, kiedy ze względu na nieterminowość spełniania swoich zobowiązań płatniczych przez podmioty publiczne, przepływ środków pieniężnych (tzw. cash-flow) zostanie zaburzony. Dlatego też producenci / dostawcy produktów ^ (...). medycznych tworzą wspólne przedsięwzięcia w postaci konsorcjów, z podmiotami dysponującymi wystarczającym potencjałem finansowym, aby wspólnie można było zapewnić bezproblemową realizację zobowiązań wynikających z umowy ze szpitalem - aby nie narazić się na odpowiedzialność za nienależyte zrealizowanie lub niezrealizowanie umowy. W światowym obrocie gospodarczym tego typu system wspólnej realizacji celu gospodarczego, gdzie częstokroć jeden z podmiotów posiada faktyczne możliwości realizacji przedsięwzięcia, ale nie ma możliwości ekonomicznych i w tym zakresie wspiera się na innym podmiocie istnieją od bardzo dawna - nazywają się joint venture. Co więcej, takie umowy konsorcjów pozwalają także podmiotom produkującym / dostarczającym produkty medyczne, na redukcję kosztów administracyjnej obsługi umów o zamówienia publiczne, które są wykonywane przez współkonsorcjanta. To są co prawda czynności niezauważalne i nie odczuwalne dla samego szpitala, ale rzeczywiste i będące częścią wykonywania i realizacji zawartej ze szpitalem umowy. Nie można więc w jakikolwiek sposób zgodzić się, iż powódka - uczestnik konsorcjum, nie wykonywała zawartej ze szpitalem umowy, a także że nie było powodów i podstaw do zawarcia pomiędzy powódkami umowy konsorcjum jako takiej. Nie jest to podzielane także w orzecznictwie m. in. tutaj. Sądu. Na tą okoliczność warto zwrócić uwagę chociażby na wyrok, jaki został wydany w dniu 20-04-2016 r. przez Sąd Okręgowy w Warszawie IV Wydział Cywilny w sprawie sygn. (...), w którym Sąd Okręgowy konstatawał, iż w omawianym przypadku nie budzi wątpliwości, że stroną, która zawierała ze szpitalem umowy stanowiące podstawę stosunku zobowiązaniowego jest konsorcjum firm A. oraz N. Kancelaria (...). z o.no. W imieniu konsorcjum przy zawarciu umowy działał lider konsorcjum spółka (...).(…) W., co wynika z umów, który był upoważniony do podpisania umowy o realizację zamówienia publicznego, czyli przedmiotowych umów sprzedaży. Tym samym dokonując czynności względem innych podmiotów lider konsorcjum dokonywał jej ze skutkiem dla wszystkich konsorcjantów. Poza tym zaznaczyć należy, że na etapie postępowania przetargowego pozwany nie kwestionował faktu złożenia oferty przez powodowe spółki, działające w ramach konsorcjum i stwierdził, że to właśnie one wygrały przetarg. [...]. Umowa konsorcjum to umowa zawierana pomiędzy przedsiębiorcami, w której zobowiązują się oni do wspólnego działania celem urzeczywistnienia określonego przedsięwzięcia gospodarczego, na zasadzie

wspólnego odnoszenia korzyści i wspólnego ponoszenia ryzyka. Motywem utworzenia konsorcjum jest duży rozmiar i wysokie koszty przedsięwzięcia gospodarczego, nie oznacza to jednak warunku, aby żadna ze stron konsorcjum nie była w stanie samodzielnie zrealizować danego przedsięwzięcia. Niejednokrotnie takie umowy są zawierane w celu rozłożenia ryzyka związanego z danym przedsięwzięciem gospodarczym. Podstawową zasadą konsorcjum jest wspólne ponoszenie ryzyka związanego ze wspólnym przedsięwzięciem. Oznacza to z jednej strony udział w wygospodarowanych zyskach, z drugiej - wspólne pokrywanie kosztów i ewentualnie strat. (S. W., (...) H. B. 2014]. Istotną grupą postanowień umowy konsorcjalnej dotyczy sposobu koordynowania wspólnych działań konsorcjantów. Charakterystyczna jest funkcja tzw. lidera (koordynatora) konsorcjum. Powierza się ją jednemu z konsorcjantów. Typowe kompetencje lidera konsorcjum obejmują czynności przygotowawcze związane z powstaniem konsorcjum oraz przygotowaniem wspólnego przedsięwzięcia, obsługę czynności związanych z funkcjonowaniem konsorcjum jako całości, bieżącą koordynację działań poszczególnych konsorcjantów przy realizacji wspólnego przedsięwzięcia, reprezentację konsorcjum w jego stosunkach zewnętrznych (S. W., (...) (...) (...) (...) H. B. 2014]. Podnieść należy, że w konsorcjum zewnętrznym (jawnym), będącym organizacją współdziałania widoczną dla osób trzecich (z takim mamy do czynienia w niniejszym wypadku), uczestnicy konsorcjum mogą, lecz nie muszą występować wobec osób trzecich we wspólnym imieniu. [...] Możliwa jest zatem sytuacja, gdy udział jednego z członków konsorcjum wynikać będzie z potrzeby spełnienia warunku sytuacji ekonomicznej i finansowej niezbędnej dla wykonania zamówienia, a nie z posiadania osób zdolnych do wykonania zamówienia. Ponad wszystko wskazane powyżej, należy także wskazać na jeszcze jedną kwestię, nader istotną, która sprawia, iż nie jest uprawnionym twierdzenie, iż uczestnik konsorcjum zawartego z pozwanym nie był stroną umowy o udzielenie zamówienia publicznego. Zgodnie z art. 141 p.z.p. wykonawcy, o których mowa w art. 23 ust. 1, ponoszą solidarną odpowiedzialność za wykonanie umowy i wniesienie zabezpieczenia należytego wykonania umowy. Powyższy przepis prawa stanowi o odmienności sytuacji prawnej, z jaką ma się do czynienia w niniejszej sprawie, od sytuacji do tej pory uważanej przez judykaturę za wypełniające dyspozycje przepisu art. 54 ust. 5 u.d.l., kiedy to mamy do czynienia z faktyczną zmianą podmiotową po stronie wierzyciela podmiotu będącego samodzielnym publicznym zakładem opieki zdrowotnej - wstąpienie w podmiotowość wierzyciela w rozumieniu art. 54 ust. 5 u.d.l. co do zasady nie pociąga za sobą przejścia obowiązków, w tym odpowiedzialności za wykonanie i należyte wykonanie umowy o udzielenie zamówienia publicznego, a tylko i jedynie wiąże się z transferem podmiotowym w ramach wyłącznie praw w przedmiocie roszczeń o świadczenia pieniężne względem danego (...), związanych z wykonaniem tegoż zamówienia. W niniejszej sprawie zarówno lider konsorcjum, jak i jego uczestnik od samego początku ponoszą kontraktową odpowiedzialność za wykonanie lub nienależyte wykonanie zawartej ze szpitalem umowy. Oznacza to ni mniej ni więcej tylko to, że w przypadku zaistnienia odpowiedzialności kontraktowej po stronie wykonawcy kontraktu, pozwany będzie uprawniony do roszczeń odszkodowawczych i wyciągnięcia prawnych konsekwencji solidarnie od obu konsorcjantów; co więcej nie ma jakichkolwiek wątpliwości, że w takiej sytuacji, pomimo podważania podmiotowości powódki 2), jako strony umowy, pozwany wystosowałby roszczenia odszkodowawcze solidarnie do obu powódek, jako solidarnie odpowiedzialnych współkonsorcjantów - i słusznie. Tyle tylko, iż nie można twierdzić, iż podmiot odpowiedzialny prawnie za wykonanie lub należyte wykonanie danej umowy, nie jest stroną tejże umowy, a także, iż tejże umowy nie wykonuje. Byłoby to co do zasady sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, gdyby podmiot, który ponosi pełną i solidarną odpowiedzialność ze współkonsorcjantem za wykonanie danej umowy, nie był uznawany jednocześnie za stronę tejże umowy, której w szczególności przynależy się wynagrodzenie za wykonanie danej umowy. W końcu, należy także podnieść, iż kwestia możliwości występowania w obrocie prawnym, na podstawie regulacji obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej, w stosunkach nawiązywanych z podmiotami działalności leczniczej, konsorcjów, w których obowiązki konsorcjantów są regulowane poprzez wzajemną umowę konsorcjum w sposób zbliżony do tego, jaki został ułożony w nn. sprawie, został już usankcjonowany w orzecznictwie sądów zajmujących się na co dzień tematyką zamówień publicznych. Akceptacja takiego działania wynika wprost chociażby z wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach XIX Wydział Gospodarczy Odwoławczego z dnia 21-07-2014 r.(...), w którym sąd rozpoznający skargę od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej nie dopatrył się w konstrukcji konsorcjów w umowach szpitalnych, w której jeden z konsorcjantów przyjmuje na siebie obowiązki finansowo-administracyjne, ani naruszenia ustawy Prawo zamówień publicznych, ani też pozorności takiej umowy konsorcjum, co ewentualnie zmierzałoby do naruszenia art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej i art. 53 ust. 6 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej, a tym samym na mocy art. 58 § 1 k. c. Informacyjnie - wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach XIX Wydział Gospodarczy Odwoławczy w sprawie(...) z dnia 21-07-2014 r. Powódki nie zgadzają

się z główną konstatacją, które legła u podstaw wniosku pozwanego wp. oddalenia powództwa, czyli rzekomego naruszenia art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej. Przepis ten stanowi, iż czynność prawna mająca na celu zmianę wierzyciela samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej może nastąpić po wyrażeniu zgody przez podmiot tworzący. Nie ma żadnych wątpliwości, iż naruszenie ww. przepisu może nastąpić jedynie w przypadku, kiedy mamy do czynienia z czynnością prawną mającą na celu zmianę wierzyciela. W opinii strony powodowej, przepis ten winien ograniczać się jedynie do sytuacji, o której stanowią przepisy Księgi III Tytułu IX Działu I Kodeksu cywilnego, tj. Zmiana wierzyciela, art. 509 - 518 k.c.. Powódki zdają sobie jednak sprawę ze stanowisk w orzecznictwie, które przyjmują wykładnie rozszerzającą w tym zakresie, która ma u podstaw twierdzenie, iż dyspozycja przepisu art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej dotyczy nie tylko ww. wypadków, ale także każdej sytuacji, kiedy na mocy czynności prawnej dochodzi do zmiany podmiotowej po stronie wierzyciela. Jednakże każda taka konstatacja, jako element sine qua non naruszenia art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej podnosi zmianę podmiotową wierzyciela. Z taką sytuacją nie mamy do czynienia w nn. sprawie. W nn. stanie faktycznym zarówno powódka 1) jak i powódka 2) są wierzycielami pozwanego. Zgodnie z przedłożonymi do pozwu i do sprzeciwu od nakazu zapłaty umowami obie powódki są Wykonawcą w rozumieniu ww. umowy, obu też na podstawie rzeczonych umów należy się wynagrodzenie (płatność) związane z wykonaniem tychże umów. Nie można w tejże sytuacji więc w ogóle rozpatrywać kwestii zmiany wierzyciela, jako że od samego początku, tj. od chwili podpisania przez pozwanego z obiema powódkami umów w wyniku wybrania oferty konsorcjum powódek jako najkorzystniejszej w toku postępowania o udzielenia zamówienia publicznego, obie powódki były i pozostają w dalszym ciągu wierzycielami pozwanego. Każdemu zaś wierzycielowi przysługuje prawo do dochodzenia swoich praw, w tym roszczenia należnego wynagrodzenia. Powódki znają również treść zapadłego w dniu 02-06-2016 r. wyroku Sądu Najwyższego w sprawie sygn. akt(...)na które powołuje się w obecnych procesach pozwany. Należy stwierdzić, iż pozwany niezwykle tendencyjnie podchodzi do rozumienia orzeczenia zawartego w rzeczonym wyroku Sądu Najwyższego, co zrozumiałe, jednakże jest to podejście wadliwe i fałszujące obraz prawny, jaki z rzeczonego wyroku się wyłania. Po pierwsze, nie jest prawdą, iż Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 02-06-2016 r. uznał iż wspólne ubieganie się dwóch podmiotów o udzielenie zamówienia publicznego w ramach konsorcjum zawartego dla realizacji wspólnego założenia gospodarczego jest rozwiązaniem naruszającym lub sprzecznym z przepisem art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej, a tym samym stosunkiem prawnym nieważnym. Sąd Najwyższy w ogóle nie podjął się rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a jedynie uchylił wyrok i skierował sprawę do ponownego rozpoznania, zastrzegając, iż w ponownym postępowaniu sąd rozpoznający sprawę będzie zobowiązany do zbadania celu w jakim zawarto umowę konsorcjum, a tym samym czy cel ów nie był nakierowany na obejście zakazu zmiany wierzyciela zgodnie z art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej. Sądy rozpoznające sprawy nie poczyniły bowiem w ogóle ustaleń w przedmiotowym zakresie. Po drugie, ale nie mniej istotne, okoliczności faktyczne sprawy, która była przedmiotem rozpoznania przez Sąd Najwyższy, która skończyła się wydaniem wyroku z dnia 02-06-2016 r. w sprawie sygn. akt (...), były z gołą odmienne od tych, z jakimi mamy do czynienia w nn. sprawie. W sprawie, która stanęła przed Sądem Najwyższym, po stronie powodowej występował jedynie jeden z uczestników konsorcjum, a to na gruncie zawartej w tamtej sprawie umowy konsorcjum, która wprost przewidywała przelew wierzycielności pomiędzy konsorcjantami, co oczywiście ma prawo budzić wątpliwości co do naruszenia przez taką umowę konsorcjum art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej. W nn. sprawie w ogóle nie ma takiej sytuacji. Obaj konsorcjanci, jako wierzyciele występują solidarnie przeciwko pozwanemu z roszczeniem, jako niezaspokojonym, ich wspólnym roszczeniem, wynikającym z umowy zawartej z pozwanym szpitalem przez powódki, jako konsorcjantów, w rezultacie rozstrzygnięcia przetargu o udzielenie zamówienia publicznego. W tej sytuacji, jak to słusznie zauważył i podkreślił w uzasadnieniu sąd I instancji nie można w ogóle mówić o zmianie wierzyciela, jako że od samego początku obie powódki były i są wierzycielami.

Pełnomocnik powódek oświadczył ponadto, że powódki mają nieodparte wrażenie graniczące z pewnością, iż pozwany w zarzucaniu rzekomego naruszenia art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej i art. 53 ust. 6 ustawy o(...)a tym samym wynikającej z tego rzekomo nieważności stosunku prawnego na podstawie art. 58 § 1 k. c., w ogóle nie rozważył prawnych skutków swoich twierdzeń, jeżeli byłyby one zasadnymi - bezpodstawnie zakładając i konstatując, iż stwierdzenie zaistnienia rzekomego naruszenia art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej i art. 53 ust. 6 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej doprowadziłoby do sytuacji, w której sąd winien by był oddalić powództwo w nn. sprawie. Nic bardziej mylnego. Z jakim bowiem skutkiem prawnym mielibyśmy do czynienia, jeżeli nawet konstatacje

pozwanego wp. rzekomego naruszenia art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej i (...) uznać by za zasadne, a w szczególności, które z ew. zaistniałych stosunków prawnych w konfiguracji strona pozwana - powódka 1) - powódka 2) uznać należałoby za nieważne. Należy podkreślić z pełną stanowczością, iż roszczenia powódek w nn. sprawie wynikają ze stosunku prawnego umowy sprzedaży pomiędzy powódkami a pozwanym szpitalem. Bezsprzeczne pomiędzy stronami także jest, iż przy zawieraniu umowy sprzedaży nie doszło do naruszenia art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej i art. 53 ust. 6 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej - tym samym niezależnie od ustaleń w nn. sprawie umowa sprzedaży produktów leczniczych pomiędzy powódkami a pozwanym jest i pozostanie ważna, niezależnie od ew. innych potencjalnych ustaleń tut. Sądu. Skoro więc umowa sprzedaży nie narusza art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej i art. 53 ust. 6 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej, to jaki stosunek prawny wg pozwanego takie naruszenie powoduje, a w konsekwencji, jaki stosunek prawny należy uznać za nieważny na mocy art. 58 § 1 k. c. w zw. z art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej i art. 53 ust. 6 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej? Oczywiście, zgodnie z brzmieniem przepisów art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej i art. 53 ust. 6 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej, jak i zgodnie ze stanowiskiem strony pozwanej, te lub te stosunki prawne, które spełniają dyspozycję ww. przepisów, tj. mają na celu zmianę wierzyciela. Z powyżej przedstawionych konstatacji w sposób oczywisty wynika, iż nawet przyjmując główne zarzuty pozwanego za zasadne, w konsekwencji i tak dochodzi się do wniosków, które sprawiają, że nn. powództwo powódek, a przynajmniej powódki 1) jest w pełni zasadne, a tym samym, jeżeli nawet tut. Sąd uznałby, iż faktycznie umowa konsorcjum, jako zawierająca przepisy dążące do bezprawnej zmiany wierzyciela jest nieważna na podstawie art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej i art. 53 ust. 6 ustawy o (...), to dalej w pełni istniejąca i ważna jest umowa sprzedaży, na podstawie której pozwana otrzymała produkty medyczne, za które, co jest kwestią bezsporna a, nie zapłaciła. Tym samym dochodzone roszczenia byłyby przynależne wyłącznie powodowi 1) - (...) P. (...) (...) w D., (...). Kontynuując, należy podnieść, iż ew. oddalenie przedmiotowego powództwa, gdyby następnie taki wyrok się uprawomocnił, doprowadziłoby do sytuacji, która w sposób oczywisty naruszałaby art. 2 Konstytucji R. P., a to poprzez orzeczenie sprzeczne z zasadami sprawiedliwości społecznej. Uprawomocnienie się przedmiotowego wyroku, w związku z zaistnieniem efektu *res iudicata* oznaczałoby ni mniej ni więcej, tylko to, iż szpital otrzymałby leki o wartości 36.746,52 zł. za darmo. Bowiem bezspornym jest, iż pozwany za te leki nie zapłacił. Oddalając ewentualnie powództwo, jeżeli taki wyrok by się uprawomocnił, to nie będzie już podmiotu czynnie legitymowanego do dochodzenia zapłaty od szpitala. Takiego skutku na pewno nie miał na względzie ustawodawca ustanawiając przepis art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej. Nadto, oddalenie powództwa w niniejszej sprawie spowodowałoby sytuację naruszającą art. 5 k.c., jako że wyrok taki byłby sprzeczny zarówno z zasadami współżycia społecznego, jak i sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa. Przez zasady współżycia społecznego rozumie się - w myśl dominującego w doktrynie poglądu - oceny moralne wyrażone w postaci uzasadnionych przez te oceny norm postępowania [norm moralnych], regulujących postępowanie jednych podmiotów wobec innych. Ocena moralna to przeżycie polegające na udzieleniu aprobaty lub dezaprobaty jakiemuś czynowi ze względu na to, w jakim stopniu przyczynia się ono do sprawiedliwego dobra innych. Poszczególne normy moralne stanowią zatem konkretyzacje naczelnego nakazu moralnego, opierającego się na aprobacie takiego postępowania, które jest dyktowane sprawiedliwą życzliwością wobec innych. Klauzula społeczno-gospodarczego przeznaczenia prawa ma natomiast na względzie przede wszystkim cel i funkcję [przeznaczenie] danego prawa podmiotowego. Odwołuje się ona do funkcjonalnego ujęcia praw podmiotowych, zgodnie z którym prawa te mają określone przeznaczenie i misję społeczną do spełnienia. Klauzulę społeczno-gospodarczego przeznaczenia prawa można też wiązać z interesem społecznym, użytecznością społeczną czy też wartościami uznawanymi za cenne dla dobra ogółu. Jej zadaniem jest zatem należyte kojarzenie interesu społecznego i interesu indywidualnego. W odniesieniu i w kontekście przepisów art. 5 k. c., należy stwierdzić, że w rozumieniu przepisów prawa polskiego, nie przewiduje się sytuacji, kiedy jeden podmiot, nawet o tak istotnym społecznym znaczeniu jak podmiot leczniczy, jest uprawniony do niewypełniania swoich zobowiązań umownych, co doprowadziłoby w konsekwencji do takiej wykładni przepisów, które powodowałoby sytuację, w której ów podmiot całkowicie nieodpłatnie uzyskuje mienie o znacznej wartości. Prawdliwość przyjętego przez powódki stanowiska, jak też podnoszonych w nn. sprawie konstatacji i wykładni istotnych dla nn. sprawy przepisów prawa, potwierdza także w pełni, a także rozwija je, opinia prawna prof. dr hab. M. S. (1), która została przygotowana w celu wyjaśnienia w sposób jednoznaczny najistotniejszej kwestii, jaka jest do rozstrzygnięcia w tożsamyh sprawach, tj. czy zawieranie konsorcjów w celu wspólnego ubiegania się o uzyskanie i wspólne wykonywanie zamówienia publicznego jest sprzeczna z art. 54 ust. 5 ustawy o

działalności leczniczej. W ww. opinii prawnej profesor M. S. w sposób jednoznaczny i nie pozostawiający jakichkolwiek wątpliwości stwierdził, popierając to szerokim wywodem akademickim, powołując się na liczne przykłady i stanowiska orzecznictwa i doktryny, iż konstrukcja i forma prawna praktykowana m.in. przez powódki jest nie tylko w pełni zgodna z przepisami prawa polskiego, a w szczególności z art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej lecz także ma swoje głębokie uzasadnienie celowościowe i gospodarcze. W ww. opinii prawnej profesor M. S. de facto prezentuje tożsame stanowisko, jakie prezentują także powódki, a które zostało przedstawione powyżej w nn. odpowiedzi na sprzeciw. W związku z powyższym, powódki oświadczają, iż stanowisko prezentowane przez prof. dr hab. M. S. (1) w jego opinii prawnej jest w pełni zbieżne ze stanowiskiem powódek, a tym samym powódki oświadczają, iż wszelkie konstatacje i wywody podniesione w ww. opinii prawnej powódki przyjmują jak swoje, i należy takie uznać, jako stanowisko powódek w nn. procesie, którego powódki ze względu na obszerność opinii prawnej nie będą powtarzać, załączając jednakże do nn. odpowiedzi na sprzeciw rzeczoną opinię prawną, w której powódki pozwoliły sobie na wskazanie szczególnie ważkich i istotnych kwestii.

Zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego od pozwanego na rzecz każdej z powódek z osobna, jest w pełni uzasadnione, mając na względzie wykładnię przepisów w tym zakresie, jaka została poczyniona w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Zwrócić tu uwagę należy chociażby na postanowienie Sądu Najwyższego -(...) zgodnie z tezą i treścią którego: Szczególną regulację zwrotu kosztów postępowania przez współuczestników zawiera art. 105 § 1 i 2 KPC. Zgodnie z § 1 tego przepisu, współuczestnicy sporu zwracają koszty procesu w częściach równych. W myśl § 2, na współuczestników sporu odpowiadających solidarnie co do istoty sprawy sąd włoży solidarny obowiązek zwrotu kosztów. Regulacja ta dotyczy wyłącznie zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi przez stronę przegrywającą. Ma ona zatem zastosowanie jedynie w odniesieniu do sytuacji, w której współuczestnictwo występuje po stronie przegrywającej proces, nie zaś w sytuacji odwrotnej, tj. gdy współuczestnictwo zachodzi po stronie wygrywającej. W takim wypadku zastosowanie mają ogólne zasady o kosztach procesu i każda ze stron wygrywających proces ma prawo żądać zwrotu kosztów niezbędnych do celowej obrony. Kosztami niezbędnymi do celowej obrony są oczywiście także koszty pomocy profesjonalnego pełnomocnika, których stawki minimalne są określone w odpowiednich rozporządzeniach. W zw. z powyższym wniosek powódek w przedmiocie kosztów procesu jest jak najbardziej uzasadnione. (k. 149 – 153).

Na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2017 r. pełnomocnik pozwanego przyznał, że towary, za które zapłaty w niniejszej sprawie dochodzi strona powodowa zostały faktycznie dostarczone pozwanemu i oświadczył, że w związku z tym nie kwestionuje on wysokości dochodzonej pozwem kwoty. Podniósł, iż strona pozwana nadal kwestionuje ważność umowy ustanawiającej konsorcjum między powódkami ze względu na sprzeczność jej z art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej. (k. 210).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Pełnomocnik pozwanego na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2017 r. oświadczył, że nie kwestionuje on wysokości dochodzonej pozwem kwoty, nadal kwestionując ważność umowy ustanawiającej konsorcjum między powódkami ze względu na sprzeczność jej z art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej.

Takie oświadczenie strony pozwanej należy uznać za przyznanie przez nią faktu istnienia w/w zobowiązania i jego wysokości, co powoduje, że - zgodnie z art. 229 k. p. c. - w/w przyznane przez pozwanego fakty nie wymagają dowodu, ponieważ przyznanie tych faktów przez pozwanego nie budziło wątpliwości Sądu.

Swoje stanowisko w sprawie, czyli wniosek o oddalenie powództwa, strona pozwana opiera wyłącznie na zarzucie nieważności umowy ustanawiającej konsorcjum przez powódki, ze względu na jej sprzeczność z art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej. W związku z powyższym – dla uzasadnienia merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy - omówienia wymaga tylko kwestia ewentualnej niezgodności umowy konsorcjum z art. 54 ust. 5 w/w ustawy i - w przypadku stwierdzenia takiej sprzeczności - wpływ tej ewentualnej niezgodności na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy.

W dniu 10 listopada 2015 r. powódki zawarły umowę konsorcjum, ustalającą warunki i zasady współpracy konsorcjantów w związku z ogłoszeniem przez zamawiającego, to jest Zespół (...) w C., ul. (...), (...)-(...) C.,

przetargu nieograniczonego nr (...), która to współpraca obejmuje wspólne złożenie oferty przetargowej i - w przypadku wygrania przetargu - realizację zamówienia przez konsorcjantów, zgodnie z art. 23 ustawy Prawo zamówień publicznych. W umowie tej ustalono, że pełnomocnikiem konsorcjum ustanawia się lidera konsorcjum, którym jest A. P. (...) (...), zaś uczestnik konsorcjum, którym jest (...) Sp. z o.o., udziela pełnomocnictwa liderowi konsorcjum. Powódki w w/w umowie konsorcjum ustaliły również, że w zakresie związanym z postępowaniem o udzielenie zamówienia oraz z wykonaniem umowy konsorcjum, lider konsorcjum, na zasadach określonych niniejszą umową konsorcjum, jest upoważniony do dokonywania wszelkich niezbędnych czynności prawnych, jak i faktycznych, w tym do podpisania umowy z zamawiającym, podejmowania zobowiązań wobec zamawiającego, składania i przyjmowania oświadczeń wobec zamawiającego w imieniu Stron, a także do otrzymywania należnych płatności, z wyjątkami wskazanymi w ust. 3, zaś uczestnik konsorcjum jest wyłącznie uprawniony do występowania w imieniu konsorcjum wobec zamawiającego w sprawach związanych z wykonaniem zobowiązań finansowych zamawiającego, w szczególności do rozliczania wpłat zamawiającego, potwierdzania sald, naliczania odsetek za opóźnienie w zapłacie, kierowania wezwań, upomnień i zawiadomień, związanych z roszczeniami pieniężnymi konsorcjum wobec zamawiającego, a także do negocjowania i zawierania ugód i porozumień związanych z tymi roszczeniami.

Strony umowy konsorcjum ustaliły w niej również, że czynności faktyczne związane z przygotowaniem oferty przetargowej, o której mowa w § 1 tej umowy, leżą po stronie lidera konsorcjum, zaś uczestnik konsorcjum zobowiązany jest do zaopiniowania poprawności przygotowanej oferty konsorcjum pod względem prawnym, wskazując w szczególności na braki formalne oferty oraz potencjalne ryzyka w zakresie odpowiedzialności konsorcjum względem zamawiającego. Uczestnika konsorcjum obciążał także obowiązek sporządzenia i przekazania Liderowi konsorcjum dokumentów podmiotowych (w tym potwierdzających spełnianie warunków udziału w postępowaniu, oświadczeń o braku podstaw do wykluczenia, oświadczeń dot. członkostwa w grupie kapitałowej i. t. p.) dotyczących uczestnika konsorcjum. Uczestnik konsorcjum zobowiązany jest także do zapewnienia do dyspozycji konsorcjum, jako wykonawcy, zasobów niezbędnych do realizacji zamówienia w zakresie wiedzy i doświadczenia, w szczególności poprzez uzyskanie merytorycznego wsparcia osoby dysponującej wymaganą wiedzą i doświadczeniem.

Umowa konsorcjum - w jej § 3 - ustalała, że lider konsorcjum jest zobowiązany do należytego wykonania umowy z zamawiającym (umowa przetargowa) w zakresie wykonania zamówień na dostawy składanych przez Zamawiającego, a także do wszelkich innych czynności niewymienionych w ust. 2, zgodnie z którym uczestnik konsorcjum jest zobowiązany do: wniesienia wadium w formie uzgodnionej przez Konsorcjum, doradztwa prawnego w zakresie zgodności oferty Konsorcjum z przepisami, zorganizowania i prowadzenia centrum przyjmowania zamówień od zamawiającego, nadzoru nad procesem przewozu i wydawania przedmiotu zamówienia zamawiającemu, przez Centrum Dystrybucyjne, przygotowywanie i przekazywanie informacji niezbędnych do sporządzenia faktur dla zamawiającego, bieżące techniczne księgowanie sprzedaży wykonanej na rzecz Zamawiającego, administrowanie należnościami z tytułu dostaw zrealizowanych na rzecz zamawiającego oraz windykacji należności od zamawiającego.

(dowód: umowa konsorcjum z dnia 10 listopada 2015 r. - k. 5 – 7)

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie umowy konsorcjum z dnia 10 listopada 2015 r. (k. 5 – 7), który to dokument uznał za wiarygodny, albowiem jego wiarygodność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Ze względu na

przyznanie przez stronę pozwaną faktu istnienia zobowiązania dochodzonego pozwem w niniejszej sprawie i jego wysokości, co powoduje - zgodnie z art. 229 k. p. c. – brak potrzeby udowodnienia tych faktów, Sąd nie był zobowiązany do oceny mocy dowodowej przedłożonych przez stronę powodową dokumentów, potwierdzających istnienie zobowiązania, w szczególności faktur, i dlatego pominął te dokumenty przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy.

Art. 54 ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (...) stanowi, że czynność prawna mająca na celu zmianę wierzyciela samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej może nastąpić po wyrażeniu zgody przez podmiot tworzący. Podmiot tworzący wydaje zgodę albo odmawia jej wydania, biorąc pod uwagę konieczność

zapewnienia ciągłości udzielania świadczeń zdrowotnych oraz w oparciu o analizę sytuacji finansowej i wynik finansowy samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej za rok poprzedni. Zgodę wydaje się po zasięgnięciu opinii kierownika samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej. Stosownie zaś do ust. 6 w/w artykułu, czynność prawna dokonana z naruszeniem ust. 2-5 jest nieważna.

Uprawnienie wykonawcy do wspólnego ubiegania się o udzielenie zamówienia publicznego jest niezależne od woli zamawiającego, a więc wykonawca nie musi uzyskać jego zgody. W praktyce przyjęło się, że wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia publicznego tworzą w tym celu konsorcjum. Jest to instytucja nieunormowana w tym sensie, że kodeks cywilny nie reguluje umowy konsorcjum. Jej zawarcie możliwe jest w oparciu o wynikającą z art. 353¹ k. c. zasadę swobody umów. Istota konsorcjum polega na przyjęciu przez jego członków zobowiązania do współdziałania dla osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego poprzez podejmowanie oznaczonych w umowie działań. Konsorcjum porównywane jest do spółek cywilnych, nie ma ono osobowości prawnej, bowiem w wyniku zawarcia umowy konsorcjum nie powstaje osobny byt prawny - zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych mają jedynie podmioty tworzące konsorcjum. W odróżnieniu od spółki cywilnej konsorcjum co do zasady nie posiada własnego majątku. (tak: podzielany przez Sąd orzekający w niniejszej sprawie pogląd zawarty w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 kwietnia 2017 r., wydany w sprawie (...) opublikowany w LEX pod nr (...)).

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego powódki zawarły w dniu 10 listopada 2015 r. umowę konsorcjum, ustalając warunki i zasady współpracy konsorcjantów w związku z ogłoszeniem przez zamawiającego, to jest Zespół (...) w C., ul. (...), (...)-(...) C., przetargu nieograniczonego nr (...), która to współpraca obejmuje wspólne złożenie oferty przetargowej i - w przypadku wygrania przetargu - realizację zamówienia przez konsorcjantów, zgodnie z art. 23 ustawy Prawo zamówień publicznych. W umowie tej powódki precyzyjnie ustaliły zakres obowiązków i uprawnień należących do każdej z nich, w celu prawidłowego wykonania zamówienia złożonego przez pozwaną (...) C.. Z treści tej umowy konsorcjum nie można wyprowadzić logicznego wniosku, że została ona zawarta w celu zmiany wierzyciela, taki zaś jest warunek uznania jej za nieważną, zgodnie z art. 54 ust. 5 w/w ustawy i z powoływanym przez pełnomocnika pozwanego wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2016 r. (I (...) L.). Powołany wyrok został wydany na gruncie odmiennego stanu faktycznego, w którym powód zawarł umowę konsorcjum jedynie w celu obejścia zakazu wynikającego z art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej. Umowa ta nie przewidywała bowiem jakiegokolwiek udziału powódki w realizacji zamówienia publicznego pozwanego Szpitala, została jedynie upoważniona do otrzymania kwoty należnego z tego tytułu wynagrodzenia, z pominięciem drugiego członka konsorcjum. W umowie wskazano wyłącznie numer rachunku bankowego powódki, jak również zaznaczono, że powódka zapłaciła już wynagrodzenie należne rzeczystemu wykonawcy przedmiotowych usług - drugiemu uczestnikowi konsorcjum. Na gruncie powyższej sytuacji nie ulega wątpliwości, że zawarcie umowy konsorcjum, z określeniem jej treści, w której wchodzi jedynie o zabezpieczenie płatności zamawiającego będącego szpitalem publicznym, na rzecz tylko jednego z członków konsorcjum, nie biorącego faktycznego udziału w wykonaniu zlecenia i wskazaniem go jako jedynego wierzyciela, przeczy istocie umowy konsorcjum, naruszając jednocześnie art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej.

W niniejszej zaś sprawie oba powodowe podmioty są natomiast wierzycielami pozwanego - są uprawnione do otrzymania zapłaty za wykonane na rzecz pozwanego zlecenie. Obie powódki są także wykonawcami umowy z precyzyjnie określonymi w niej zadaniami w celu jej realizacji, obie mają prawo do otrzymania wynagrodzenia w związku z wykonaniem zawartych ze stroną pozwaną umów. Obie w końcu wystąpiły z roszczeniem o zapłatę przeciwko pozwanemu. W takiej sytuacji – w ocenie Sądu - nie można mówić o zmianie wierzyciela, bowiem powódki od samego początku były i są wierzycielami pozwanego, obie też były wykonawcami zleceń na jego rzecz, z tytułu których dochodzą w niniejszej sprawie zapłaty.

Mając powyższe na uwadze, Sąd stwierdził, że brak jest podstaw do uznania, że w/w umowa konsorcjum z dnia 10 listopada 2015 r. zawarta przez powódki, jest – z przyczyn określonych w art. 54 ust. 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej ((...) r., (...)) - nieważna i dlatego – mając na uwadze w/w przyznanie przez stronę pozwaną faktu istnienia dochodzonego pozwem w niniejszej sprawie zobowiązania i jego wysokości – zasądził w punkcie 1

wyroku zasądza od pozwanego Zespołu (...) w C. na rzecz powodów A. P. (...) (...) (...) w D. (Irlandia) i (...) Sp. z o. o. (...) (...) W. solidarnie kwotę 36746,52 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty:

- 1929,04 zł. od dnia 14 lutego 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1328,17 zł. od dnia 28 lutego 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1328,17 zł. od dnia 13 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1328,17 zł. od dnia 21 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 948,72 zł. od dnia 25 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1834,16 zł. od dnia 31 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1233,34 zł. od dnia 10 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1929,06 zł. od dnia 23 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1644,40 zł. od dnia 14 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1929,06 zł. od dnia 02 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1391,42 zł. od dnia 17 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1644,40 zł. od dnia 01 lipca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1739,32 zł. od dnia 15 lipca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1770,91 zł. od dnia 24 lipca 2016 r. do dnia zapłaty,
- 948,70 zł. od dnia 07 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1992,28 zł. od dnia 25 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1138,44 zł. od dnia 01 września 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1565,37 zł. od dnia 11 września 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1328,22 zł. od dnia 24 września 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1849,99 zł. od dnia 06 października 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1628,61 zł. od dnia 27 października 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1233,34 zł. od dnia 04 listopada 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1233,34 zł. od dnia 21 listopada 2016 r. do dnia zapłaty,
- 689,40 zł. od dnia 08 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- 1160,49 zł. od dnia 09 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty.

W punkcie 2 wyroku Sąd zasądził od pozwanego Zespołu (...) w C. na rzecz każdego z powodów: A. P. (...) (...) (...) w D. (...) (...) i (...) Sp. z o. o. z (...) we W. – na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k. p. c. w zw. z art. 99 k. p. c. - kwoty po 4536 zł. tytułem kosztów procesu, na które składają się: kwoty po 3600 zł. z tytułu kosztów zastępstwa procesowego każdej z powódek

reprezentowanych przez pełnomocnika, będącego radcą prawnym (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych - Dz. U. z 2015 r., poz. 1804), kwoty po 919 zł., stanowiące zwrot uiszczonych przez powódki przy wniesieniu powództwa opłaty sądowej i kwoty po 17 zł., stanowiące zwrot uiszczonych przez powódki opłat skarbowych należnych od złożonych w sprawie pełnomocnictw.

Należy w tym miejscu podnieść, iż w niniejszej sprawie nie znalazł zastosowania art. 105 k. p. c., dotyczy on bowiem wyłącznie współuczestnictwa po stronie przegrywającej, w niniejszej zaś sprawie współuczestnictwo zachodzi po stronie powoda, który wygrał postępowanie. W takiej sytuacji zastosowanie mają ogólne zasady o kosztach procesu (postanowienie SN z dnia 10 października 2012 r., (...) L. ; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 czerwca 2016 r.(...) L.). Jednocześnie nakład pracy reprezentującego powodów, będących współuczestnikami formalnymi, radcy prawnego, nie uzasadnia obniżenia jego wynagrodzenia. W takiej sytuacji wynagrodzenie ustala się odrębnie w stosunku do każdego z współuczestników (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2015 r., (...) L.) i dlatego orzeczono jak w punkcie 2 wyroku.